

שתי אחיותיו של אהרון אבו-חצירא, הרבנית חפציבה-חסידה בוסו (מימין) ופנינה-פלורה סודרי (משמאל) מספרות על סבל המישפחה ומכישות את ההתבטאות שיוחסה להן: „נשרוף את המדינה!“

„אנחנו לא ניתן לאהרון להחמיר מהכנסת. נעמוד על כך שירצה את עונש-המאסר נחי“

„המילה שבה השתמש המודיע המישפחה, פרענק פארעח, היא שהרליקה את שינאת-האחים“

„אני כוחדת מפני היום שאהרון יכנס לכלא. זה יהיה ואדיסאליב שני“

ריאיון
שרית ישי

מי שהתחיל עם

אהרון - נמחק מהתורה!

נוכרית ואינה מכסה את שיערה. אבא לא היה כל-כך מרוצה מזה. אומרת לי פנינה. „אבל הוא אף פעם לא כפה את דעתו.“
אנחנו מתכבדים בעוגיות מארוקאיות, והרבנית חפציבה מספרת לי כי המישפחה נחלקת ל.מיזרחיסטים ולאדוקים מאוד. ה.מיזרחיסטים, שאהרון נמנה עמם. הם אותם שהתחנכו על בירכי המועל המזרחי. הוא חניך של בני-עקיבא.“
הן נעימות. מדברות עברית יפה, עברית של שבת. בקיאות בהליכי המישפט כמישפטניות מנוסות. אך יש נקודה אחת שבה הן נעצרות ואי-אפשר לחלוק עליהן: אהרון חף-מפשע! בתי-המישפט עיוותו את הדין. נטפלו אליו מפני שהוא איש חזק, אבל העובדה שהוא ספרדי תרמה לכך מעט - לא בגלל אהרון, כמו מפני שהשילטונות חוש-שים מספרדי חזק.
אי-אפשר להתווכח עם אדם מאמין.

ומסודר להפליא, ליד מישטרת רמלה. עשרת ילדיה שוחקו בחצר ולא הרגשנו אותם במהלך כל השיחה. הרבנית חפציבה היא אשה נאה ומטופחת. שעשר לידות ו-14 הריונות לא נתנו בה אותותם. כשהצטרפה בשלב מאוחר יותר האחות פנינה-פלורה, הבנתי כי הופעה נאה ומטופחת היא כנראה תכונה המשותפת לכל בנות מישפחת אבו-חצירא.
קשה היה לראיין את האחיות. אמונתן בידיקתו של אחיהן היא מוחלטת, ואין עליה עוררין. האח נערץ עליהן לא פחות מאביו המנוח, ציור גדול שלו מקשט את חדר-האורחים. אהרון אבו-חצירא ירש בליבן את מקומו של אביו, יצחק אבו-חצירא, ורק כאשר פוגשים בהן, מבינים את גודל הכאב שנגרם להן כשהוא הועמד לדין.
שתיהן אדוקות מאוד, חובשות פאות נוכריות, נשואות לשוחטים עבדקניים. „אהרון, הן אומרות לי, הוא היחיד שהולך עם כיפה, וז'ורמיין, אשתו, היא האשה היחידה במישפחתה שאינה חובשת פיאה

הנערץ. אהרון הוא זה שירש את מקומו של אביו, הרב יצחק אבו-חצירא, שהיה מקובל ואהוב על בני עדתו. אחרי אהרון, שהוא עצמו אב לשישה, באות לפי הסדר הרבנית חפציבה, אם לעשרה ילדים, רחל כנפו, אם לשישה, הרב יחיאל, אב לחמישה, פנינה, אם לשמונה, שימחה שושן, אם לשלושה, האחות ברכה חשוכת-הילדים, מאיר אב לשלושה, חיה המתגוררת בצרפת, אם לשלושה, והאח הצעיר שמעון אב לילד אחד.
במהלך הפרשה בלטו שלוש אחיות במישפחה העניפה יותר מהאחרים: רחל כנפו, הרבנית חפציבה בוסו, המכונה על-ידי בני המישפחה בשמה השני, חסידה, ופנינה סודרי, המכונה בשם פלורה.
חסידה ופלורה נראו על מסך-הטלוויזיה בעת מתן פסק-הדין, כשהן צורחות ומאב-דות את השליטה על עצמן, עיתונאים סיפ-רו, כי חפציבה-חסידה, הרבנית העוסקת במתן הדרכה לכלות ברבנות של רמלה, צעקה: „אנחנו נשרוף את המדינה!“ חפציבה לא בקלות הסכימה להתראיין. משנאותה לבסוף הזמינה אותי לביתה, בית גדול, נקי

פרשת אהרון אבו-חצירא חרגה כבר מזמן מגבולות הסתבכותו של איש-ציבור בבעיות פליליות או מישפטיות. פרשת אבו-חצירא הפכה בעייה עדתית, והדליקה לדעתי את הפתיל של חבית אבק-השריפה שהמדינה הזו יושבת עליה מאותו יום שבו הובאו ארצה עולים חדשים ממדינות-אסיה וצפון-אפריקה, רוססו בדי-דיטי והושמו במעברות.
הבעייה לא נפתרה עם השנים, כי אם החריפה. הדור השני והשלישי של העולים החדשים ממורמר, כועס, חי בארץ ובטוח כי האשכנזים שונאים אותו, שהאשכנזים דפקו את הוריו ומה שיותר גרוע - דופקים גם אותו.
פרשת אבו-חצירא גרמה לכך, שבטלויזיה זיה הופיעו כל אותם פרצופים שהכריזו „אנחנו נחטל את האשכנזים!“
אל תוך הלהט ותהומות-השינאה שנפערו, השתרבבו גם אחיותיו של אהרון אבו-חצירא, מישפחת אבו-חצירא היא מישפחה מרובת ילדים - עשרה במיספר. אהרון הוא הבכור שבהם, האהוב, המקובל,